

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

De Titulo, seu patrimonio requisito ad ordines sacros. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

non est culpa, par est, vt neque sit pena l. Sanctius C. de Pœnis. Ad-
dunt alij, quod si Episcopus con-
32 ferat suo familiari aliquod bene-
ficiū in sua Diœcesi, potest sta-
tim illum ordinare non expecta-
to triennio, quia tunc non ordi-
nat pretextu familiaritatis, sed
ratione beneficij; quemadmodū
si daret beneficiū cuiquamque
extraneo, posset illum statim or-
dinare ex d. cap. cum nullus de tēp.
ord. in 6 ita Sanch. in opusc. tom. 2.
lib. 7. cap. 1. dub. 20. num. 25. quem
refert, & sequitur Dian. d. par. 4. tr.
4. ref. 145. Barbof. d. all. 5. num. 11.

33 Quæres tertio, an Episcopus
possit familiarem suum ordinare
ad titulum patrimonij, vel pen-
sionis ob necessitatem, vel vtili-
tatem propriæ ecclesiæ? affirma-
tiuè respondet Garc. Armend. &
Marehin. apud Barbof. d. par. 2. all.
5. num. 12. & seq. & ita censuiss.
Sac. Congregationem referunt
Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. ref.
450. Bonacin. de censur. in par. disp.
3. q. 1. pun. 11. nu. 11. vbi etiam di-
cit, quod in hoc casu non tenetur
Episcopus illi beneficiū confer-
re, cum habeat vnde viuere pos-
sit.

S V M M A R I V M.

- 1 An possit quis ordinari ad titu-
lum Capellaniæ amouibilis, &
quid si fuerit iam ad illius titu-
lum ordinatus.
- 2 Obtinens Capellaniam amouibi-
lem in Capella Papæ an possit
ad eius titulum ordinari.
- 3 An possit quis ordinari ad titu-
lum Capellaniæ non collatiua.

4 Quando censetur testator sã-
cere Capellaniam non collatiua,
& num 5. & 6.

7 Testator simpliciter instituens
Capellaniam non prohibendo col-
lationem videtur velle institue-
re ecclesiasticum beneficiū.

8 An possit quis ordinari ad titu-
lum Capellaniæ nō collatiua tā-
quā ad titulum patrimonij.

9 An Capellaniæ ad nutum Pa-
troni concessa possit auferri sine
causa.

10 An possit quis ordinari ad sub-
diaconatum, & Diaconatum ad
titulum beneficij, cuius fructus
lucrari non potest, nisi post su-
scriptum Presbyteratum.

11 An Clericus Seminarij possit or-
dinari ad titulum seruitij præ-
standi in aliquo beneficio eidē
Seminario unito.

12 Qui ordinatur sine titulo, aut
patrimonio sciēte Episcopo nul-
lam penam incurrit, sed Epif-
copus tenetur ei victū præbere.
Suspensionem incurrit qui cum
falso, aut fiduciario titulo ordi-
natur, ibidem.

13 Eandem suspensionem incurrit,
qui sacris initiatur sine patri-
monio cum pacto non petendi ab
Episcopo victum.

Quam penam subeat Episcopus in
tali casu, ibidem.

14 Religiosi, qui ante professionem
promouentur absque titulo, ean-
dem suspensionem incurrunt.

15 In Religiosis Societatis Iesu pri-
ma professio cum triplici voto
simplici in hac parte sufficiens
titulum præbet.

16 Hac suspēsiōne ligatur Religio-
sus

- sus nulliter professus, si sacros ordines suscipiat.
- 27 An Episcopus possit ab hac suspensione absolueri suos subditos.
- 28 Ordinatus ad subdiaconatū sine titulo, vel cum titulo insufficienti non potest ad superiores ordines ascendere.
- Ad quid teneatur Episcopus ordinans in tali casu, ibidem.
- 29 An Episcopus ordinatum sine titulo possit ad ordinis executionem habilitare.
- 30 An possit quis promoveri ad titulum honorum mobilium.
- 31 Et an possit ordinari ad titulum patrimonij, quod consistit in censu perpetuo, vel vitalitio.
- 32 An suspensionem incurrat habens patrimonium sufficiens, si tale patrimonium nō fuerit sibi expressē in titulum assignatum.
- 33 An ordinatus cum sola fideiussione alimentorum prædicta suspensione afficiatur.
- 34 Ad quid teneatur Episcopus, si alijs tituli scrutinium commisit.
- 35 An suspensionem incurrat qui falsō probavit, se habere titulum sufficientem, sed reuera non erat sufficiens.
- 36 Qui coadiutoriam obtinuit cum futura successione an possit ordines sacros absque alio titulo suscipere.
- 37 Quid si quis ordinetur ad titulum honorum, quæ sūt obligata alijs creditoribus.
- 38 An Clericus teneatur bona sibi à Patre pro titulo assignata in partitione hereditatis paterna conferre, aut in legitimam computare.
- 29 An pater possit huiusmodi donationem reuocare propter ingratitudinem.
- 30 An filius cogere possit Patrem ad sibi assignandum patrimonium.
- 31 An pater teneatur iterum patrimonium assignare, si illud filius amisit.
- 32 Quando patrimonium donatum Clerico causa suscipiendi sacros ordines transeat ad heredes ipsius Clerici.
- 33 An suspensionem incurrat qui ordinatur cum patrimonio sibi donato cum pacto non petendi, seu non molestandi Donantem super re donata.
- 34 Quid si fiat pactum de illo reddendo, seu restituendo post ordinationem.
- 35 Si in Resignatione beneficij non fiat mentio, quod ad illius titulum promotus fuerit, beneficium tunc non vacaret per resignationem, sed per mortem.
- Item in tali casu Resignanti competit actio spoliij, ibidem.
- 36 An nulla sit etiam resignatio ex causa permutationis, non facta dicta expressione.
- 37 Quid si resignatio fiat cum pensione sufficienti ad congruam sustentationem.
- 38 An in alienatione patrimonij requiratur Episcopi licentia, si alienans habeat beneficium, seu alia bona ad victum sufficientia.
- 39 Ad quid teneatur Episcopus admittens alienationem patrimonij, si Clericus non habeat unde viuere possit.

40 *An huiusmodi privilegio de non alienando patrimonium sine Episcopi licentia possit Clericus renunciare.*

C A P. II.

De titulo, seu patrimonio requisito ad ordines sacros.

TATVIT Sac. Trid. Synodus, ne quis deinceps Clericus secularis, quamvis alias sit idoneus moribus, scientia, & orate, ad sacros ordines promoveatur, nisi prius legitime constet, eum beneficium ecclesiasticum, quod sibi ad victum honeste sufficiat, pacifice possidere; patrimonium vero, vel pensionem obtinentes ordinari posthac non possint, nisi illi quos Episcopus iudicauerit assumptos pro necessitate, vel commoditate ecclesiarum suarum, ut in sess. 21. de ref. ab. 2. vbi antiquorum canonum pena super his innovantur.

1 Ex quo obseruant Doctores, non posse aliquem ordinari ad titulum Capellaniae amouibilis, quia titulus debet esse perpetuus *Paris. de Resign. Benef. lib. 2. q. 6. nu. 2. & 3. vbi dicit, hanc esse communem, & alij apud Garc. de Benef. par. 1. c. 2. §. 1. num. 83.* quamvis si ad titulum huiusmodi Capellaniae ordinatus iam fuerit, non posset ab ea amoueri, nisi habita alia prouisione sufficienti, etiam in praerudicium Patronorum, qui sibi ipsis impu-

tare debent, quod talem permiserint ad huiusmodi Capellaniae promoueri, ut post *Prax. & Gōzal. dicit. Prax. in Prax. Episc. p. 1. cap. 1. nu. 45. in fin.*

2 Hoc tamen limitant, si quis obtineret Capellaniae in Capella Papae; quia tunc poterit ad illius titulum ordinari, licet sit ad nutum amouibilis *Navar. conf. 20 de Tempor. ordin. & alij apud Barbosa. de offic. & pot. Episc. par. 2. all. 19 num. 30.*

3 Obseruant 2. quod nec potest quis ordinari ad titulum Capellaniae non collatiuae, quae scilicet a laicis absque institutione ordinarij conferitur, quia huiusmodi Capellania non est ecclesiasticum beneficium *Navar. conf. 7. de Præb. Ricc. in Prax. jor. eccles. par. 4. ref. 185.*

4 Sed quæres, quando censeatur testator facere Capellaniae non collatiuam? Respondent nonnulli Doctores, quod de iure Capellaniae cum onere, ut certus numerus missarum celebretur, constituta de bonis temporalibus, & sine Episcopi consensu, censentur laicales, & temporales: ad constitutendum enim beneficium requiritur consensus Episcopi, alias non dicitur beneficium, sed pia donatio, seu pium legatum; & ideo tunc laicus deputare potest personam habilem, idest Sacerdotem pro missis celebrandis cum certa elemosyna, ut d. *Guid. Pap. deo. 187. Sarnen. in Reg. de Annal. q. 20. Navar. conf. 5. num. 1. & conf. 7. num. 1. de Præb. Viuiam. in Prax. Jurispatr. par. 2. lib. 6. c. 10. nu. 51.*

5 Hoc

5 Hoc rament procedit in Capellanijs institutis inter viuos, & statim effectiatis per positionem Capellani; cum enim fundator non requisierit auctoritate ordinarij, non videtur velle facere beneficium ecclesiasticum, sed Capellaniam non collatiuam *Garc. d. cap. 2. §. 1. nu. 111.* quod locum habet, etiam si fundator esset Episcopus, modo huiusmodi Capellaniam non Episcopali auctoritate, sed priuata, & communi laicorum de bonis proprijs fundauerit *Nau. cons. 7. de Præb. Ricc. in Prax. par. 4. ref. 36.*

6 Idem dicendum, si testator, vel fundator expressè disposuit, quod ordinarius non se intromittat in executione Capellaniam faciendæ collationem, & Canonicam institutionem Capellaniam à Patronis nominato; vel si ex verbis fundationis constet, testatorem non habuisse animum fundandi Capellaniam ecclesiasticam, sed solum constituere ius patronatus laicorum cum onere certarum miserarum, puta si dixerit, quod possit Capellania amoueri, & remoueri cum causa, & sine causa, & quod tam laicus, quam Clericus possideant bona annexa prædictæ Capellaniam, & alia verba similia, quæ repugnant naturæ beneficij ecclesiastici *Nauan. cõf. 5. & 7. de Præben. Ceuall. practiqq. commun. con. comm. q. 282. n. 28. Seraphin. decis. 61. n. 3.*

7 Secus esset, si testator simpliciter instituit Capellaniam non prohibendo collationem, quia tunc videtur velle instituire beneficiũ

ecclesiasticum *Garc. loco cit. cap. 2. §. 1. nu. 109. Ceuall. d. q. 282. numero 28.*

8 An verò possit quis ordinari ad titulum Capellaniam non collatiuam tamquam ad titulum patrimonij, si sit perpetua? affirmatiuè respondet *Ganc. Jaco. cit. num. 4. 70. 112.*

9 Quæres 2. an Capellania ad nutum Patroni concessa possit auferri sine causa? Resp; quod si in fundatione cautum sit, vt etiam sine causa Capellanus remoueri possit, tunc res transit absque difficultate. Si verò ita cautum non sit in fundatione, non potest remoueri absque causa, vt d. *Ceuall. loco citat. q. 425. in fin. contrarium tamen tenet Gutier. practiqq. lib. 3. q. 11. num. 18. & seq. qui nullam aliam causam requirit ad hoc, vt Patronus id facere possit, quam eius voluntatem.*

10 Quæres 3. an possit quis ordinari ad ordines subdiaconatus, & Diaconatus ad titulum beneficij, seu Capellaniam perpetuam collatiuam, cuius fructus lucrari non potest, nisi post susceptum presbyteratum? affirmatiuè respondent Doctores, quos refert, & sequitur *Barbos. de offic. & pot. Episc. p. 2. all. 19. nu. 29.*

11 Quæres 4. an Clericus Seminarij, si ei assignentur certianui redditus pro seruitio beneficij, eidem Seminario vniti, possit ad titulum huiusmodi seruitij ordinari? affirmat *Iul. Cef. Madius de Sac. ordin. cap. 5. num. 20. Lal. Zech. de Rep. Ecclesiast. rub. de Cleric. sub num. 7. Zerol. in Prax. Episc. par.*

par. 1. ver. *Seminarium* §. 6. & alij, & ita etiam declaravit Greg. XIII. prout refert *Barbof.* loco cit. d. all. 19. num. 31. vbi etiam dicit, quod hæc assignatio cessat, postquam ille aliunde se æquè sustentare poterit.

12. Observat 3. quod si quis ordinatur sine titulo, aut patrimonio sciente Episcopo nullam poenam incurrit sed Episcopus tenetur ordinato victum præbere, donec eidem de beneficio provideat iuxta cap. cum secundum de Præben. per quem tex. corrigitur c. *neminem*, & c. *sanctorum* 70. dist. 1. vbi pena suspensionis ipso facto infligatur, ut d. *Nauar. conf.* 1. n. 45. de *constit.* idem dicendum, si quis exposuit, se habere titulum, sed non sufficientem; quia hoc etiam casu nulla incurritur suspensio, sed ordinatus potest agere contra Episcopum ad supplementum alimenterorum, si Episcopus sciens, vel scire debens eum ordinaverit, & lof. in cap. *tuis de Præb. Vulp. in Prax. iudic. cap. 8. n. 8. Quarant. in ver. ordo* vers. *secundus casus*, & vers. *secundò extendè*, vbi etiam dicit, quod Capitulum sede vacante, seu eius Vicarius tenetur subdito sine titulo cum eius licentia, & dimissorijs ordinato alimenta subministrare.
- Si verò per fraudem quis ordinatur cum falso patrimonij, aut beneficij titulo, aliqua demonstrando per quæ ordinator probabiliter ei credidit, & credere debuit, tunc Episcopus eum alere non tenetur *Nauar. conf.* 14. de *Tempor. Ordin. Barbof. in d. cap. cum secundum num. 6. Ricc. in Prax. p. 3. resol.*

453. *Sylu. in ver. Archidiaconus* q. 8. & alij communiter: & ipse ordinatus incurrit suspensionem ipso iure contentam in d. c. *neminem*, & cap. *sanctorum* secundum *Nauar. conf.* 14. num. 4. de *tempor. ordin. Quarant. loco cit. vers. tertius casus Vulp. vbi supra*, & alios apud *Bonacin. de Censur. in part. disp. 3. q. 1. pun. 8. n. 1. & seq.* sed contrarium tenet *Dian. par. p. tract. 16. ref. 5. & par. 3. tr. 4. ref. 184. & par. 5. tr. 10. resol. 50. Piasec. in Prax. Episc. par. 1. cap. 1. num. 42. Bellet. Disquis. cleric. tit. de Disciplin. cleric. §. 5. num. 66. & alij*, quorum opinio probatur, tum quia textus in d. cap. *neminem*, & c. *sanctorum* fuerunt iam antiquati & correcti per d. cap. *cum secundum de Præb. ut supra diximus*, tum quia Sac. Cong. declaravit, Concilium Tridentinum in d. *sess. 21. c. 2.* innouasse tantum poenas d. cap. *cum secundum*, non autem aliorum canonum, prout refert *Vulp. in Prax. iudic. cap. 8. n. 9. Ricc. in Prax. for. eccl. par. 3. ref. 574.* vbi ex hoc deducit, quod ordinatus cum ficto patrimonio de iure non est suspensus.

Hodiè verò qui cum falsis, vel fictis, aut fiduciarijs patrimonij titulis scienter se ad ordines promoueri fecerint, suspensionis poenam eo ipso incurrunnt non quidè ex vi constitutionis Sixti V. contra malè promotos *incip. sanctum, & salutare*, quia hanc moderatus fuit Clemens VIII. alia sua constit. *incip. Romanum Pontificem*, quam refert *Quarant. in ver. ordo*, sed per constitutionè Urbani VIII. *que incip. secretis aeternæ providentiæ*

tje

- dia, vt d. Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 2. all. 20. n. 33. & 34. Bonacin. d. disp. 3. q. 1. pun. 8. n. 31.*
- 13 Quæres 1. an aliquam poenam incurrant qui sacris initiantur sine patrimonio cum pacto non petendi ab Episcopo victum? Resp. quod taliter ordinati suspensionē incurrunt, & ordinatores a collatione ordinum per triennium suspenditur *per tex. in c. penult. de Simon. Nauar. cap. 27. num. 158. Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 2. allegat. 20. numero 28.*
- 14 Quæres 2. quomodo poenam incurrant Clerici religiosi, siue seculares more religiosorum viuentes in communi, qui ante professionem promouentur absque titulo, seu patrimonio? Resp. quod similiter suspensionem incurrunt *ex constitutione Pij V. que incip. Romanus Pontifex relat. per Quarant. in ver. ordo vers. secunda constitutio Vulp. in Prax. Iudic. cap. 8. n. 16. Piafec. in Prax. Episc. par. 1. cap. 1. n. 44.*
- 15 Excipiuntur tamē Religiosi societatis Iesu etiam scholares, & primam solummodo professionē emittentes, qui ordinari possunt, & debent sine titulo patrimonij, & beneficij: quāuis enim statim post biennium non emittant professionem solemnem, sed simplicem, nihilominus professio illa cum triplici voto simplici in hac parte sufficientē titulum præbet *ex privilegio Gregorij XIII. vt notat Barbof. d. all. 20. n. 37. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 280.*
- 16 Adde, quod hac etiam suspensionē ligatur Religiosus nulliter professus, quia sine titulo suscipit ordines, vt decisum refert Ricc. in Prax. vt supra d. pa. ref. 280. Dian. par. 4. tract. 2. ref. 82. vbi etiam monet Episcopos, vt ordines sacros non conferant Regulari, nisi iuret in actis Cancellarię, se spontē professionem emisisse, vel ratam habuisse.
- 17 Quæres 3. an Episcopus possit ab hac suspensionē absoluerē suos subditos? affirmat Bonacin. *de censur. disp. 3. q. 1. pun. 5. §. 1. n. 1. & de censur. in par. disp. 3. q. 1. pun. 8. nu. 31. vbi excipit vltimontanos, qui in tali casu absolui debent à Papa*
- 18 *per dictam constitutionem Vrbanū VIII. sed non possunt tales ordinati sine titulo ad superiores ordines ascendere, nisi prius cōstet de verō titulo, etiam si absque dolo, & fallacijs ad titulum aliquē ordinati fuerint, quem postea à creditoribus eminci contigit nulla eorum culpa considerata, quia iura simpliciter prohibēt, ne quis sine verō titulo suscipiat quemlibet ordinem sacrum, & non subdiaconatum tantum, vt ex Concilio Tridentino probat Quarant. in d. ver. ordo vers. an verò.*
- Idem dicendum, si quis cum titulo non sufficienti ad honestā sui subltetationem promotus fuerit ad ordinem subdiaconatus: tūc enim supplemento non habito nequit ascendere ad Diaconatum, & ad Presbyteratum, vt d. idem Quarant. vbi supra vers. secundus casus. Vnde Episcopus adhuc tenetur prouidere de alimentis, seu beneficio, etiam si ordinem contulerit ei, qui iam in sacris constitutus erat, si verum, ac sufficientem titulum

titulum non habeat *Bonac. in de Sa-
crām. disp. 8. q. vn. pun. 5. n. 22. Quæ-
rant loco cit. vers. obligationem Epi-
scopi, & alij, quos refert, & sequi-
tur Barbof. de offic. & pot. Episc. p. 2.
allegat. 20. n. 22.*

19 Subdit tamen *Quarant. loco cit.
d. vers. an verò*, quod si constet ali-
quem post adeptum Sacerdotium
vero titulo carere, sed sub ficto,
& supposito titulo promotū fuisse,
potest Episcopus cum eo dispen-
sare, ipsumque ad Sacerdotalis or-
dinis executionem habilitare,
prævia absolutione à suspensione,
modò id fuerit occultum vigore
Concilij Tridentini *sess. 24. de ref.
capit. 6.*

20 Quæres 4. an possit quis ordina-
ri ad titulum bonorum mobiliū?
affirmatiuè respondent nonnulli
Doctores, si statim huiusmodi bo-
na mobilia possunt conuerti in
bona stabilia, ita *Azor. instit. mon.
par. 2. lib. 3. c. 4. quest. 7. Grass. conf.
4. de Tempor. ordin. quos refert. Ricc.
in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 284. sed
contrarium est veritas: huiusmodi
enim patrimonium consistere de-
bet in bonis stabilibus, ex quibus
possit ordinandus annuos redditus
percipere, ut *consuit Sac. Cong. te-
ste Ricc. in Prax. et supra par. 3. ref.
453. & idè non est aliquis admit-
tedus ad sacros ordines, nisi prius
stabile sibi parauerit, ut dicunt
DD. apud Barbof. d. par. 2. all. 19. nu.
55. Vnde ordinatus ad titulum bo-
norum mobilium suspensionem
incurreret: quia in tali casu reman-
net sine legitimo titulo *Bonac. in
de Sacram. disp. 8. q. vn. pun. 5. n. 32.
quamuis contrarium teneat Na-***

*uar. conf. 34. de Tempor. ordin. vbi
dicit, ordinatum ad titulum rerū
mobilium nullam incurrere sus-
pensionem, aut aliam penam,
sed tunc debet curare ordinatus,
ut quam primum res mobiles in
immobiles conuertantur.*

21 Quæres 5. an legitimè quis or-
dinetur ad titulum patrimonij,
quod consistit in censu perpetuo,
& redimibili, siue vitalitio? affir-
mat *Garc. de Benef. par. 2. cap. 5. nu.
45. & 79. & ita censuisse Sac. Cong.
refert Ricc. in Prax. par. 3. ref. 450.
Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 2.
all. 19. n. 55. & 56. vbi addit, in ipsa
tituli erectione ab Episcopo hanc
cautionem esse adhibendam, ut in
casu redemptionis, seu extin-
ctionis pecunia iterum quam pri-
mū in beneficium eiusdem pro-
moti reinuestiatur.*

22 Addit *glos. in cap. si Episcopus
ver. tit. de Preb. in 6. Ricc. in Prax.
par. 3. ref. 450. quod habens patri-
monium sufficiens potest promo-
uèri ad sacros ordines, licet ex-
pressè non assignetur sibi patri-
monium in titulum, quia tunc pa-
trimonium succedit loco tituli: il-
lumque in tali casu suspensione
non affici dicit *NaUAR. conf. 19. de
Tempor. ordin. quamuis contrarium
teneat Io. Andr. in d. cap. si Episcop.**

23 Quæres 6. an ordinatus cum so-
la fideiussione alimentorum à præ-
dicta suspensione excusetur? affir-
mat *Grilenzon. conf. 14. per tot. quæ
refert Dian. p. 5. tr. 10. ref. 48. Ricc.
in Prax. for. eccles. par. 3. ref. 452. vbi
dicunt, quod per hanc fideiussio-
nem videtur satisfieri menti Con-
cilij, quæ fuit, nè Clerici mendi-*

care cogantur. Sed alij hanc sententiam non admittunt, nisi quantum ad esse, per nura Sacerdotium: quia obligatio ista personalis non est res immobilis, & pacifice possessa, & per illam ordinandus haberet quidem ius ad rem, sed non ius in re. *Nau. conf. 34 in fin. de Temp. ordin. ubi dicit, quod mens Concilij fuit, ut patrimonium huiusmodi in immobilibus consistat. Et alij apud Barbof. de offic. Episc. par. 2. alleg. 19. n. 73. ubi etiam refert Sac. Congreg. declarationem. nulli. p. 109. 201*

24. Queres 7. ad quid teneatur Episcopus, si tali investigatione, seu seruitium Archidiacono, vel examinatore, aut Vicario generali commisit, & isti negligenter se gesserint, vel ad eorum falsam relationem aliquis sine vero titulo ordinatus fuerit? Respon. quod tunc actio petendi alimenta dabitur contra ipsos, & in subsidium contra Episcopum *glos. in capit. ad haec in ver. examinentur de offic. Archid. Sylu. in ver. Archidiaconus q. 8. Quirant. in ver. ordo vers. obligationem.*

25. Queres 8. an suspensionem incurrat Clericus ordinatus ad sacros ordines, qui falso probauit, se habere titulum sufficientem, sed reuera non erat sufficiens? Respon. affirmatiue, si notabiliter sit insufficientis, seu si parum deficeret, siue quantitas, quae non esset notabilis arbitrio boni viri. *Nau. conf. 23. de Temp. ordin. ubi dicit, quod defectus quinque respectu viginti quinque videtur esse notabilis. Quirant. in ver. ordo vers. casus in fin.*

26. Queres 9. an suspensionem incurrat qui coadiutoriam obtinuit cum futura successione, si ordines sacros absque alio titulo suscipiat? Respon. affirmatiue, h. c. enim non dicitur beneficium pacifice possidere, nisi forte in constitutione coadiutoriae assignata ei fuisset certa quantitas sufficiens ad sustentationem: tunc enim potest ordinibus initiari, non tamquam ad titulum beneficij, sed potius tamquam ad titulum pensionis, ut de Bonacm. de censur. in par. disp. 3. q. 1. pun. 8. num. 12. Barbof. de offic. Episc. par. 2. all. 19. n. 23. ubi num. 60. addit, quod neque filius, qui amplum expectat ex bonis paternis, aut maternis patrimonium, potest ordinari, nisi expressè illud constituatur à Patre.

27. Queres 10. utrum hac suspensione afficiatur qui ordinatur ad titulum patrimonij, seu honorum, quae alijs creditoribus sunt obligata? Respon. affirmatiue, si ita ere alieno grauatus est, ut soluto debito ei non remaneat patrimonium sufficiens ad ipsius sustentationem. *Nau. conf. 18. de Temp. ordin. Bonacm. loco cit. n. 16. Barbof. de offic. Episc. par. 2. all. 19. n. 55. qui hoc limitant, si huiusmodi bona non sint hypothecae subiecta, quia tunc ordinatus habet dominium illorum honorum, & ius ad fructus, & ideo titulus in praefatis bonis valide constituitur. sed verius puto, quod etiam in hoc casu suspensio incurratur: quando es alienum debetur pure, & nulla iusta exceptione impediri potest. ad not. pen. Nau. loco cit. num. 2. bona enim*

enim illa dicuntur alicuius, quæ
superfunt deducto ære alieno &
*subsignatum §. bona ff. de verb.
sign.*

28 Quæres 11. an Clericus teneatur huiusmodi bona sibi pro titulo à Patre assignata in partitione hereditatis paternæ conferre, aut in legitimam computare? Negat *Ricc. in Collect. decis. 566. par. 3. & in Prax. for. eccles. p. 1. ref. 532. & alij apud Barbos. de offic. & potest. Episc. par. 2. all. 19. nu. 63.* sed mihi æquior videtur contraria opinio; ea enim, quæ donantur ob causam ex sua natura conferri debent, quemadmodum donatio propter nuptias, cum præsumantur tradita in compensationem legitimæ. *quoniam C. de Inoff. test. traditio autem horum bonorum, pro constituendo patrimonio nõ est donatio omninõ liberalis, sed ob causam constituendi filium in eo statu, nõ abiectè, & indecorè viuat, ita Vulp. in Prax. iudic. c. 6. num. 6. & alij, quos refert, & sequitur Bonacin. de contract. disp. 3. q. 6. pun. 7. §. 1. num. 14. & hanc esse communem dicit Graff. decis. aur. par. 1. lib. 2. cap. 97. num. 68. & idè huiusmodi donationes non insinuantur, ut d. Barbos. loc. cit. d. p. 2. all. 20. nu. 28. non tamen tenetur conferre fructus, quos percipit ex dicta donatione Vulp. loco cit. ubi citat Couar in cap. Rainald. §. 1. num. 7. de Testam. Molin. de Iust. lib. 1. disp. 238. in fin.*

29 Quæres 12. an Pater huiusmodi donationem possit reuocare propter ingratitude? Resp. negatiuè, quia per sacros ordines

censetur filius contrahere spirituale coniugium, sicut nec potest reuocari propter ingratitude donatio facta causa matrimonij carnalis *Ricc. in Collect. decis. 19. p. 1. latè Squillan. de Prizileg. Cleric. cap. 12. num. 26.*

30 Addunt nonnulli Doctores, quod quemadmodum filius potest cogere patrem, ut sibi constituat donationem propter nuptias, cum uxorem ducere intendit iuxta *l. fin. C. de dot. promiss. ita etiam volens promoueri ad sacros ordines potest illum cogere ad sibi assignandum patrimonium; valet enim argumentum à matrimonio carnali ad spirituale, ita Auend. respon. 17. nu. 4. Sanch. de matrim. lib. 4. disp. 26. sub. nu. 7. Genuens. in Practicab. eccles. q. 624. & alij apud Barbos. loco cit. par. 2. all. 19. n. 63.*

31 Addunt 2. quod pater tenetur patrimonium iterum assignare, si illud filius amisit, dummodo conditio patris non sit effecta deterior; si enim substantia Patris diminuta sit, non tenetur iterum patrimonium assignare, prout neque tenetur ad redotandam filiã quæ dotem amisit, nisi in quantum adest virtus eiusdem substantiæ *Menoch. conf. 370 lib. 4. quem refert, & sequitur Ricc. in Prax. for. eccles. par. 4. ref. 88.*

32 Addunt 3. quod donatio patrimonij absolutè, & illimitatè facta Clerico causa suscipiendi sacros ordines mortuo donatario transit ad heredes ipsius donatarij, nõ autem ad donantem, seu eius heredes *Galet. in Margar. cas. conf. ver. conditio vers. 2. quem refert Barbos.*

Barbof. d. par. 2. all. 19. num. 90.
 33. Quæres 13, an afficiatur hac suspensione qui ordinatur cum patrimonio promisso, vel donato a Patre, fratre, vel alijs cum pacto non petendi, seu eos non molestandi super re donata? affirmatiuè respondent nonnulli Doctores per tex. in cap. per tuas 3. & cap. pen. de Simon. vbi suspenditur qui facris initiatur sine patrimonio cū pacto non petendi ab Episcopo vitum, & qui ordinatur ad præsentationem alicuius beneficiarij cū simili pacto nihil ab eo petendi, Ita Nauar. in man. cap. 27. nu. 158. Vulp. in Prax. iudic. cap. 8. num. 8. & alij.

Verum hanc sententiam merito alij reiiciunt, quia in dictis textibus sermo tantum est de pacifcente cum ordinante, vel præsentante, vt obseruat idem Nauar. sibi contrarius in cons. 17. de Tempor. ordin. Barbof. in d. cap. per tuas, & cap. pen. de Simon. vbi exemplificat in Archidiacono, vel alia persona in simili dignitate constituta cuius officium est examinare ordinandos, & inquirere, an habeant sufficientem titulum, & postea illos præsentare Episcopo ordinatori. Vnde cum casus sit dissimilis, pœna suspensionis contenta in dictis iuribus non est extendenda ad pacifcentem cum Donatore, Patre, & alijs Nauar. d. cons. 17. Tolet. in Instruēt. Sacerd. lib. 1. cap. 15. post n. 5. Henriq. in sum. lib. 10. c. 27. §. 3. in Commen. littera O Garc. de Benef. p. 2. cap. 5. n. 168. quos refert, & sequitur Quarant. in ver. ordo vers. quod intellige Barb. in d. c. per tuas de Sim.

Censeo tamen, taliter ordinatū incurrere suspensionem contentā in d. constitutione Urbani VIII. incipi. secretis Diuina prouidentia, cum hic in tali casu promotus fuerit cum ficto, aut fiduciario titulo.

34. Quæres 14, vtrum hac suspensione ligetur qui ordinatur ad titulum patrimonij sibi donati cum pacto, seu conditione illud reddendi, & restituendi post ordinationem? negat Fr. Eman. in sum. tom. 2. cap. 15. nu. 3. Petr. de Ledesm. in sum. par. 1. de Sacram. ordin. cap. 7. concl. 6. diff. 3. Garc. d. cap. 5. à nu. 161. & alij apud Quarant. loco cit. vers. quod intellige Barbof. in d. cap. per tuas num. 7. quia hic à principio ordinatus fuit cum vero titulo, cui post ordinationem non potest renunciari sine licentia Episcopi, & si fiat renunciatio, esset nulla per decretum Concilij Tridentini d. sess. 21. capit. 2. Vnde si quis post factam huiusmodi renunciationem ad reliquos sacros ordines ascenderet, non incurreret aliquam censuram, vel irregularitatem, quia talis renunciatio non valet, vt d. Nauar. in man. cap. 27. nu. 158. & cons. 17. de Tempor. ordin. Vulp. in Prax. iudic. cap. 6. n. 6. Quarant. in ver. ordo vers. quotidianus casus Riccius in Collect. decis. 566. parte 3.

An verò donans patrimonium possit in donatione apponere pactum, & conditionem, vt sibi restituatur, cum ordinatus adeptus fuerit beneficium, vel alia bona ad vitam sufficientia? affirmatiuè respondent Doctores apud Barbof. d. par. 2. all. 19. n. 59. & all. 20. nu. 31.

T vbi

- vbi dicit, quod huiusmodi pactum non est contra mentem, & constitutionem Concilij.
- 35 Ita etiam si in resignatione beneficij non fiat mentio, quod ad illius titulum promotor fuerit, beneficium eo casu non vacaret per resignationem, sed per mortem, quia resignatio absque tali expressione facta irritatur per Concilium loco cit. & ideo non abdicatur ius a resignante, *vt dixit Rota in Leodien. Canoniciatus S. Io. 28. Iunij. 1621. coram R. P. D. Rembold. apud Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 2. all. 19. num. 34. & in tali casu resignati competit actio spolij, vt resoluit Sac. Congr. & Rota in Aretina plebis 19. Nouembris 1602. coram Card. Millipo, vt refert Piasec. in Prax. Episc. p. I. c. 1. nu. 44. immo hanc expressionem requiri pro forma, nec posse adimpleri per aequipollens dicit Beltramin. ad Greg. dec. 441. nu. 9. vbi plures decisiones refert.*
- 36 Addunt Doctores, quod nulla etiam est resignatio ex causa permutationis non facta dicta expressione, nisi forte permutans dimisso beneficio, ad cuius titulum ordinatus fuerat, assequatur pacificam possessionem alterius beneficij ad sui congruam sustentationem sufficientis, *vt censuit Sac. Congr. apud Greg. decif. 441. num. 3.*
- 37 An verò resignatio sit nulla non facta huiusmodi mentione, si fiat cum pensione sufficienti ad congruam sustentationem? valere in tali casu resignationem tenet Nauar. *conf. 4. de Renunc. & alij,*
- quia tunc cessat finalis ratio, videlicet dedecoris clericalis, propter quam Concilium in textu prohibuit resignationem beneficij in titulum assignati: sed alij contrarium sustinent, quia id traditum est pro forma, & indistinctè annullatur resignatio aliter facta *Rot. in d. Leodien. Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 2. all. 19. n. 42. vbi citat Garc. par. 2. cap. 5. nu. 215. Vgol. in de potest. Episc. c. 26. §. 8. nu. 4. Homobon. tract. 2. cap. 2. q. 23. in fin.*
- 38 Quæres 15: an in alienatione patrimonij requiratur Episcopi licentia, si alienans habeat beneficium, seu alia bona, ex quibus commodè viuere possit? Alij negant, quia dictio illa posita in Concilio d. cap. 2. *donec beneficiū ecclesiasticum sufficiens sint adepti, vel aliunde habeant &c.* restringit vsque ad illud tempus, & eo elapso permittit *per text. in l. generaliter ff. de decur. & hac est communis opinio: alij verò tenent, quod etiam in hoc casu Episcopi licentia requiritur; ad Episcopum enim spectat cognoscere, an talis ordinatus beneficium sufficiens adeptus fuerit, vel aliunde habeat vnde viuere possit Bursat. conf. 178 nu. 55. lib. 2. Cened. pp. & canon. qq. lib. 1. q. 11. n. 9. & alij apud Barbos. d. all. 19. nu. 90. vbi hanc dicit vniuersiorem. Vnde alienantem sine licentia posse puniri eiusdem Episcopi arbitrio, tenet Vulp. in Prax. Iudic. cap. 6. nu. 6. Ferr. qq. mor. par. 2. q. 32. nu. 4. & 6.*
- 39 Obseruat tamen Ricc. *in Collect. dec. 566. par. 3.* quod si ordinarius

- tius admittat patrimonij alienationem, seu resignationem beneficij, teneret quidem alienatio, vel resignatio, sed si clericus non habeat unde viuere possit, tunc ordinarius sciens, vel scire debet tenebitur eidem Clerico alimenta ministrare de proprio iuxta cap. cum secundum de Preb.
40. Addit Quarant. in ver. ordo vers. quod intellige, Concilium lococit: prouidisse bono publico, & decori Ecclesie, quod consilium in hoc ordinandorum titulo, ne in opprobrium status clericalis medicare cogantur: & ideo huic priuilegio neque cum iuramento renunciari potest ad tex. in cap. si diligenti de for. compet.

S V M M A R I V M.

1. Episcopus ordinans dispensat cum Regularibus super interstitijs, non autem Prælati regularis.
2. An hæc facultas competat Vicario Episcopi.
3. Et an competat Vicario Capitulari.
4. Si Abbates suas subditis ordines minores conferant, an possint cum illis super interstitijs dispensare.
5. Subditi in hoc casu qui dicantur.
6. Quæ causa requiratur in dispensatione interstitiorum.
7. Patres Societatis Iesu etiam extra tempora, & absque ulla restrictione in ipsis ordinibus, aut obseruatione interstitiorum promoueri possunt.
8. An hoc priuilegium ad alias Re-

ligiones communicantes extendatur.

9. An Episcopus possit dispensare cum familiari suo super interstitijs.

Et an possit illum habilitare ad minores ordines, si esset illegitimus, ibidem.

10. An aliquam poenam incurrant suscipientes ordines non seruatis temporum interstitijs.

Et an Episcopus ordinans in tali casu incurrat in aliquam penam, ibidem.

11. Quando præsumatur tacita dispensatio.

12. An Episcopus quatuor minores ordines possit eadem die vni conferre.

C A P. III.

De Temporum interstitijs.

S. I.

Ad quem spectet dispensare super interstitijs cum Regularibus.

Resp. quod licet Episcopus ordinator non possit dispensare super interstitijs cum non Dignitate, nisi hoc in dimissorijs expressè concedatur, ut censuit Sac. Cong. die 9. Augusti 1593. diuersum tamen est quoad Regulares, cum quibus non Prælati regularis, sed Episcopus ordinans in hoc dispensat, qui tamen quo ad causam dispensationis iudicium formare debet ex attestatione Præla-